

Erhverv. — Iøvrigt har det sin læregne Betydning, at vi ikke herved skabe en Trællestand af Fiskere, der ikke tør røre sig, uden de møde saa Herremandens Kontrakter her, saa Indenrigsministerens Fiskefogder, Assistentter og Kontrolører og Politimestre der, hvad de aldrig have været vant til. De faae saa mange Foresatte paa en Gang, som visse andre Underordnede. Jeg tror ikke et Ord paa den Herlighed. Det var altsaa det første Hovedpunkt, og jeg nærer Haab om, at man skal blive enig om det, og det er det, jeg siger, at naar jeg har glædet mig over, at man ikke har faaet en Fiskerilov igjennem, er det, fordi jeg aldrig har set — man har vel nok havt Diet henvendt paa det Punkt — men her i Thinget har jeg ikke set, at man har været stærkt opmærksom paa det at ville bevare Bandedet for det frie Fiskeri under visse givne Regler, men gjerne har villet hvad enten det nu var Bønde eller Herremand, have en Ret ud for sin Grund, som den gamle Lov ikke har tilladt. Jeg frygter derfor, at Bønden og Herremanden her i Thinget, den ledende Herremand og de vøterende Bønder, skulle blive enige om Bestemmelser, om hvilke man kunde sige, at naar det regner paa Præsten — Herremanden, saa drypper det paa Degnene! Og hvad fit Fiskerne saa? Derfor har jeg glædet mig over, at man ikke er kommet saa vidt endda, og nu haaber jeg, at denne saglige Forhandling her skal blive ledet paa en saadan Maade, at Anden derigjennem bliver virkelig demokratisk; thi i saadanne Forhold bliver der først Retfærdighed, naar vi i alt Fald ikke gjøre Skridt tilbage til før Christian den V.s Tid. Dernæst er der det andet Punkt. Hvad kunde det nemlig nytte, at de fit Udgang til Stranden udfør Godseier N. N.s Jord, naar de saa ingen Ret havde til at trække deres Solle paa Land eller Ret til at bøde paa deres Redstaber, tørre deres Fisk eller faae en Sti, der fører op til Landsbyen, for at kunne sælge dem. Dette er derfor Nr. 2, som jeg sætter størst Pris paa, men som forøvrigt er omtalt her i § 5: "For saavidt en Kommunalbestyrelse finder" o. s. v. Det er et Udtryk, som maaste er lidt vanskeligt at komme over, og jeg stoler ikke altid paa, at det vil gaa saa let, at de faae Udgang til Stranden. Et æret Medlem nævnte — og jeg glædede mig over at høre det, at dertil hørte ogsaa Expropriation af Tørrepladser. Disse to Hovedspørgsmaal vilde jeg ønske løst i den frie Næringsveis Interesse og iøvrigt ønske Næringsveien saa fri, saa lidt bundet ved indskrænkende Bestemmelser, som Forholdene i de forskjellige

Egne paa nogensomhelst Maade tillade. Om en Ting vil jeg bede ærede Medlemmer fra Limfjordssegnene, der maa have megen Interesse for det Spørgsmaal, og hvor man har levet under Tvangsbestemmelser lige siden 1750, ja maaste lige fra Baldemar den Førstes Tid, saa Baandene jo ikke snære saa stærkt for dem. Tilmed er Limfjorden jo et Indvand, der ikke har nogen videre Gjenstrømning, undtagen fra Ende til anden med 20 Mils Mellemrum; saa at jo Forholdene der ere væsentlig forskellige fra de Steder, hvor Strømmene gaar igjennem i stor Fart fra den ene Side til den anden, og det er der, at de selv om de for deres egne Forholds Vedkommende finde visse læregne indskrænkende Bestemmelser nødvendige, dog ikke absolut ville fordre at oversføre disse snærende Bestemmelser, som ere nødvendige for deres Tilværelse, paa Andre, der ere vant til under disses Tvangstid at bevæge sig frit, forinden det af Sagkyndigheden er bevist, at saaledes bør det være. Dernæst Bedtægterne! Ja, jeg stoler nu ikke rigtig paa disse Bedtægter, naar vi med Hensyn til dem blot have visse Hovedbestemmelser om Vaad og Trawl og Mastevidde o. s. v., som absolut skulle følges i disse Bedtægter, saa maa vi forresten have friere Bestemmelser for Bedtægterne og større Myndighed for de Underordnede med Hensyn til Bedtægterne, inden jeg vil kunne føle mig betrygget derved.

Det ærede Medlem fra Bornholm (Dam) nævnte Slutningen af § 1. Mig forekommer det, at naar der staar: „og eiheller for det Sildefiskeri, der for Tiden drives af svenske Udfiskerter under Bornholm“, da er det et underligt Lovsprog. Hvorledes kan det konstateres juridisk, hvad det er for et Sildefiskeri, der for Tiden drives der. Naar nu vedkommende Svensker bliver anklaget for at have overtraadt denne Lov, skal han saa føre Thingsvidne for, at Saadant har han gjort før, eller hvorledes? Jeg tror ikke, det Lovsprog er muligt. Med Hensyn til selve Tanken og Begrundelsen skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg ikke tror, at det var Meningen efter den Forhandling, der for en 6—7 Aar siden fandt Sted, da man oprettede den saafaldte Fiskerikontrol med Dampbaaden „Hauk“ og gav den dertil fornødne Bevilling, at gjøre Regjeringen den anden Indrømmelse, hvorpaa den sætter Pris. Jeg tror ikke, at Regjeringen den Gang fit nogensomhelst Bemyndigelse dertil — den Sag var jo meget omdebatteret i sin Tid baade skriftlig og her — tværtimod var det Forudsætningen for Bevillingen til Kontrollen, at med Undtagelse af Øresund skulde dansk Søterritorium forbeholdes dansk Fiskeri, og, naar der er